

מסכת תמורה

פרק ו משנה ג

איזה הוא מחר בכלב. והוא אמר לחברו, הא לך טלה זה מה
כלב זה. וכן שני שפפין שחילכו, אחד נטלו עשרה, ואחד נטל
תשעה וכלב, שכגד הכלב, אסורים, שעם הכלב, מתרים.
אחינן כלב ומחר זונה, הרי אלו מתרים, שנאמר (דברים כג),
שנים, ולא ארבעה. ולדותיהם מתרים, שנאמר (שם) ה, ולא
ולדותיהם: